

२०७३ असोज ६ बिहीबार २२-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- पतित-पावन बाबाको श्रीमतद्वारा तिमी पावन बन्छौ, तिमीलाई पावन दुनियाँको राजाई
मिल्छ । आफ्नो मतमा पावन बन्नेलाई कुनै प्राप्ति हुँदैन ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूले सेवामा विशेष कुन कुराको ध्यान राख्नुपर्छ ?

उत्तर:- जब सेवामा जान्छौ भने कहिल्यै सानो-तिनो कुरामा एक-आपसमा नरिसाऊ अर्थात् रुस्ट
नबन । यदि आपसमा नुनपानी हुन्छौ, कुरा गर्दैनौ भने डिस-सर्भिसको निमित्त बन्छौ ।
कति बच्चाहरू त बाबासँग पनि रिसाउँछन् । उल्टो कर्म गर्न थाल्छन् । फेरि यस्ता
बच्चाहरूको एडप्शन नै रद्द हुन्छ ।

ओम् शान्ति । पतित-पावन बाबाले जो बच्चाहरू पावन बन्छन्, उनीहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । पतित
बच्चाहरू नै पावन बनाउने बाबालाई पुकार्छन् । ड्रामाको प्लान पनि भनिन्छ, रावण राज्य हुनाले सबै
मनुष्य पतित छन् । पतित उसलाई भनिन्छ, जो विकारमा जान्छ । यस्ता धेरै छन्, जो विकारमा
जाँदैनन् । ब्रह्मचारी रहन्छन् । सम्भन्छन्- हामी निर्विकारी हौं, जस्तै पादरी छन्, मुल्लेकाजी छन्,
बौद्धी पनि छन्, जो पवित्र रहन्छन् । उनलाई पवित्र कसले बनायो ? उनीहरू स्वयं बनेका हुन् ।
दुनियाँमा धेरै यस्ता धर्ममा छन्, जो विकारमा जाँदैनन् । तर उनलाई पतित-पावन बाबाले त पावन
बनाउनु भएको होइन नि । त्यसैले उनीहरू पावन दुनियाँको मालिक बन्न सक्दैनन् । पावन दुनियाँमा
जान सक्दैनन् । संन्यासीले पनि ५ विकारहरूलाई छोडिदिन्छन् । तर उनलाई संन्यास गरायो कसले ?
पतित-पावन परमपिता परमात्माले त संन्यास गराउनुभएको होइन नि । पतित-पावन बाबा विना
सफलता हुन सक्दैन । पावन दुनियाँ शान्तिधाममा जान सक्दैनन् । यहाँ त बाबा आएर तिमीलाई
पावन बन्ने श्रीमत दिनुहुन्छ । सत्ययुगलाई भनिन्छ, निर्विकारी दुनियाँ । यसबाट सिद्ध हुन्छ, सत्ययुगमा
आउनेवाला पवित्र अवश्य हुन्छन् । सत्ययुगमा पनि पवित्र थिए, शान्तिधाममा पनि आत्माहरू पवित्र
हुन्छन् । यस रावणराज्यमा छन् नै सबै पतित । पुनर्जन्म त लिनु नै छ । सत्ययुगमा पनि पुनर्जन्म
लिन्छन्, तर विकारबाट होइन । त्यो हो नै सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ । हुन त त्रेतामा २ कला कम
हुन्छ तर विकारी भनिँदैन । भगवान् श्री राम, भगवती श्री सीता भन्छन् नि । १६ कला फेरि १४
कला भनिन्छ । चन्द्रमाको पनि यस्तै हुन्छ नि । यसबाट सिद्ध हुन्छ- जबसम्म पतित-पावन बाबा
आएर पावन बनाउनुहुन्न, तबसम्म मुक्ति-जीवनमुक्तिमा कोही जान सक्दैन । बाबा नै गाइड हुनुहुन्छ ।
यस दुनियाँमा पवित्र त धेरै छन् । संन्यासीहरूको पनि पवित्रताको कारण मान्यता छ । तर बाबाद्वारा
पवित्र बन्दैनन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीलाई पावन बनाउनेवाला निराकार परमपिता
परमात्मा हुनुहुन्छ । उनीहरू त आफ्नै मतमा पवित्र बन्छन् । तिमी बाबाद्वारा पवित्र बन्छौ । पतित-
पावन बाबाद्वारा नै पावन दुनियाँको वर्सा मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- हे बच्चाहरू ! काम तिम्रो महा-
दुस्मन हो, यसलाई जित । यसमा नै गिर्छन् । यस्तो कहिल्यै लेख्दैनन्- मैले क्रोध गरें, त्यसैले कालो
मुख गरिदिँ । कामको लागि नै लेख्छन्- मैले कालो मुख गरें । गिरें । यी कुरालाई तिमी बच्चाहरूले
नै जान्दछौ, दुनियाँले जान्दैन । ड्रामा अनुसार जसलाई आएर ब्राह्मण बन्नु छ, उनै आउँदै जान्छन् ।
अरू सत्सङ्गमा त कुनै लक्ष्य-उद्देश्य नै छैन । शिवानन्द आदिका अनुयायी त धेरै छन् तर उनीहरू
मध्ये पनि कुनै-कुनैले संन्यास लिन्छन् । गृहस्थीले त लिँदैनन् । बाँकी घरबार छोड्नेहरू धेरै कम
निस्कन्छन् । संन्यासी बन्छन्, फेरि पनि पुनर्जन्म लिनुपर्छ । शिवानन्दको लागि कहाँ भन्छन् र-

२०७३ असोज ६ बिहीबार २२-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
ज्योति, ज्योतिमा समाहित हुनुभयो। तिमीले बुझेका छौ- सर्वका सद्गति दाता बाबा नै हुनुहुन्छ,
उहाँ नै गाइड हुनुहुन्छ। गाइड विना कोही जान सक्दैन। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हाम्रो बाबा
बाबा पनि हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर पनि हुनुहुन्छ। मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ। सारा मनुष्य
सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान त बीजलाई नै थाहा हुन्छ नि। फादर त सबैले भन्छन् नि।
बच्चाहरूले त जान्दछन्- हाम्रो परमपिता एकै हुनुहुन्छ, दया पनि उहाँ फादरलाई नै सबै माथि पर्छ
नि। कति धेरै मनुष्य छन्, कति जीव-जन्तु छन्। वहाँ मनुष्य थोरै हुन्छन्, त्यसैले जीव-जन्तु पनि
थोरै हुन्छन्। सत्ययुगमा यस्तो फोहोर-मैला हुँदैन। यहाँ त अनेक प्रकारका रोग आदि कति
निस्किरहन्छन्, जसको लागि फेरि नयाँ दवाईहरू निस्किरहन्छन्। ड्रामा प्लान अनुसार अनेक
प्रकारका सीप सिकिरहन्छन्। ती सबै हुन् मनुष्यको कला। पारलौकिक बाबाको कला के हो ?
बाबाको लागि भन्दछन्- हे पतित-पावन आएर हाम्रो आत्मालाई पावन बनाउनुहोस्, शरीर पनि
पावन। भन्दछन्- पतित-पावन, दुःख हर्ता, सुख कर्ता, एकलाई नै बोलाउँछन् नि। आ-आफ्नो
भाषामा याद अवश्य गर्छन्। मनुष्य मर्ने बेलामा भगवान्लाई याद गर्छन्, सम्भन्छन्- अरू कसैले
सहारा दिँदैन, त्यसैले भन्छन्- परमपितालाई याद गर। क्रिश्चियनले पनि भन्छन्- गड फादरलाई
याद गर। यस्तो भन्दैनन्- क्राइस्टलाई याद गर। जान्दछन्- क्राइस्ट भन्दा माथि गड हुनुहुन्छ। गड
त सबैका एउटै हुनुहुन्छ नि। अब तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- मृत्युलोक के हो, अमरलोक के
हो ! दुनियाँमा कसैले जान्दैनन्। उनले त भन्छन्- स्वर्ग नर्क सबै यहाँ नै छ। कसै-कसैले
सम्भन्छन्- सत्ययुग थियो, देवताहरूको राज्य थियो। अहिलेसम्म पनि कति नयाँ-नयाँ मन्दिर
बनिरहन्छन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- एक बाबा सिवाय अरू कसैले पनि हामीलाई पावन
बनाएर फर्काएर आफ्नो घर लैजान सक्दैन। तिम्रो बुद्धिमा छ- हामी आफ्नो स्वीट होममा गइरहेका
छौं। बाबाले हामीलाई फर्केर जानको लागि लायक बनाइरहनु भएको छ। यो स्मृतिमा रहनुपर्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले यति-यति जन्म लिएका छौ। अहिले आएर हामी
शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौं। फेरि ब्राह्मणबाट देवता बन्नु छ, स्वर्गमा जानु छ। अहिले हो संगम।
विराटरूपमा ब्राह्मणहरूको चोटी प्रसिद्ध छ। हिन्दुहरूको लागि पनि टुपी निशानी हो। मनुष्य त
मनुष्य नै हुन्। सिक्ख, मुसलमान आदि यस्ता बन्छन्, जसलाई तिमीले थाहा पाउन पनि सक्दैनौ।
बाँकी चिनियाँ हुन्, अफ्रिकन हुन्, उनीहरूलाई चिन्न सकिन्छ। उनीहरूको अनुहार नै अलग हुन्छ।
क्रिश्चियनको भारतसँग कनेक्शन छ, त्यसैले यो सिकेका छन्। कति किसिमका धर्महरू छन्।
उनीहरूको रसम-रिवाज, वेशभूषा सबै अलग हुन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ,
हामीले सत्ययुगको स्थापना गरिरहेका छौं। वहाँ अरू कुनै धर्म थिएन। अहिले त सबै प्रकारका
धर्मवाला हाजिर छन्। अब अन्त्यमा अरू के धर्म स्थापना गर्ने ? हो, नयाँ आत्माहरू पावन हुन्छन्,
त्यसैले जो नयाँ आत्मा आउँछ, केही न केही त्यस आत्माको महिमा भइरहन्छ। विवेकले भन्छ- जो
अन्तिममा आउँछन्, उनलाई पहिला अवश्य सुख मिल्छ। महिमा हुन्छ फेरि दुःख पनि हुन्छ। हुन्छ नै
एक जन्म। जसरी तिमी सुखधाममा धेरै रहन्छौ, उनीहरू फेरि शान्तिधाममा धेरै रहन्छन्। अन्त्यसम्म
वृद्धि धेरै हुन्छ। वृक्ष ठूलो हुन्छ नि। यस समय मनुष्यहरूको कति वृद्धि भइरहन्छ। त्यसैले यसलाई
बन्द गर्ने उपाय निकालिरहन्छन्। तर यसबाट केही हुन सक्दैन। तिमीले जान्दछौ- ड्रामा प्लान
अनुसार वृद्धि हुनु छ अवश्य। नयाँ पातहरू आउँदै जान्छन्, फेरि हाँगा आदि निस्किरहन्छन्। कति

२०७३ असोज ६ बिहीबार २२-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भेराइटी छन् । अहिले बच्चाहरूले जान्दछन्— हामी अरू कुनै कनेक्शनमा छैनौं । बाबाले नै हामीलाई पावन बनाउनुहुन्छ र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको समाचार सुनाउनुहुन्छ । तिमीले पनि उहाँलाई नै बोलाउँछौ— हे पतित-पावन ! आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । अवश्य पतित दुनियाँ विनाश हुन्छ । यो पनि हिसाब छ । सत्ययुगमा थोरै मनुष्य रहन्छन् । कलियुगमा कति धेरै मनुष्य छन् । तिमी बच्चाहरूले ज्ञान पनि दिनु छ । बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ, यस पुरानो दुनियाँको अब विनाश हुन्छ । स्थापना बाबाले नै गर्नुहुन्छ । भगवानुवाच— मैले स्थापना गराउँछु । विनाश त ड्रामा अनुसार हुन्छ । यहाँ नै चित्र पनि छन् । ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण, ब्रह्मा मुख वंशावली हेर कति छन् । ती हुन् कोख वंशावली ब्राह्मण । उनले त बाबालाई जानेका नै छैनन् । तिमीलाई अब हौंसला आएको छ । तिमीले जान्दछौ— अब कलियुग विनाश भएर सत्ययुग आउनु छ । यो हो नै राजस्व अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ । यसमा आहुति पर्नु छ— पुरानो दुनियाँको । अरू त कुनै आहुति हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले सारा सृष्टिमा यो राजस्व अश्वमेध यज्ञ रचेको छु । सारा भूमिमा रचिएको छ । यज्ञ कुण्ड हुन्छन् नि । यसमा सारा दुनियाँ स्वाहा हुन्छ । यज्ञ कुण्ड बनाउँछन् । यो सारा सृष्टि यज्ञ कुण्ड बनेको छ । यस यज्ञ कुण्डमा के हुन्छ ? सबै यसमा समाप्त हुन्छन् । यो कुण्ड पवित्र नयाँ बन्छ, यसमा फेरि देवताहरू आउँछन् । समुद्र चारैतर्फ छ, सारा दुनियाँ नयाँ हुन्छ । उथल-पुथल त धेरै हुन्छ । यस्तो कुनै स्थान छैन, जो कसैको नहोस् । सबैले भन्छन् यो मेरो हो । अब मेरो-मेरो भन्ने मनुष्य सबै खतम हुन्छन् । बाँकी मैले जसलाई पवित्र बनाउँछु, ती थोरै मात्रै सारा दुनियाँमा रहन्छन् । पहिला सुरुमा आदि सनातन देवी-देवता धर्म हुन्छ । जमुना नदीको किनारामा उनीहरूको राज्य हुन्छ । यी सबै कुरा तिम्रो बुद्धिमा बस्नुपर्छ, खुशी रहनुपर्छ । मनुष्य एक अर्कालाई कथा बसेर सुनाइरहन्छन् नि । यो पनि सत्य-नारायणको कथा हो, यो हो बेहदको । तिम्रो बुद्धिमा नै यो कुरा छ । त्यसमा पनि जो राम्रा-राम्रा सेवाधारी छन्, उनीहरूको बुद्धिमा धारणा हुन्छ, भोली भरिन्छ, दान दिइरहन्छन्, त्यसैले भनिन्छ— धन दिएर धन सकिँदैन । सम्भन्छन्— दान दिएपछि समृद्धि हुन्छ । तिम्रो त हो अविनाशी धन । अहिले धन दिएर धन कम हुँदैन । जति दान दिन्छौ, उति नै खुशी हुन्छ । सुन्ने समयमा कोही कोहीको शिर हल्लिरहन्छ । कोही त बुद्ध जसरी बसिरहन्छन् । बाबा यति राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू सुनाउनुहुन्छ । त्यसैले सुन्ने समयमा स्वतः काँध हल्लिन्छ । यहाँ बच्चाहरू आउँछन् नै सम्मुख बाबासँग रिफ्रेश हुनको लागि । बाबाले कसरी बसेर युक्तिसँग प्वाइन्ट सुनाउनुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ— यहाँ देवी-देवताहरूको राज्य थियो, जसलाई स्वर्ग भनिन्छ । अहिले त नर्क छ । नर्क बदलिएर स्वर्ग हुन्छ, बाँकी यतिका सबै विनाश हुन्छ । तिम्रो लागि त स्वर्ग मानौं भोलिको कुरा हो । हिजो राज्य गर्दथ्यौं, अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन । भन्दछन् पनि— क्राइस्ट भन्दा यति वर्ष पहिले स्वर्ग थियो, त्यतिबेला कुनै अर्को धर्म थिएन । द्वापरदेखि सबै धर्म आउँछन् । धेरै सहज कुरा छ । तर मनुष्यहरूको बुद्धि यसतर्फ छँदै छैन, ताकि बुझ्न सकून् । बोलाउँछन् पनि— पतित-पावन आउनुहोस्, त्यसैले आएर अवश्य पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ नि ! यहाँ त कोही पनि पावन हुन सक्दैन । सत्ययुगलाई निर्विकारी दुनियाँ भनिन्छ । अहिले त विकारी दुनियाँ हो । मुख्य कुरा हो पवित्रताको । यसको लागि तिमीलाई कति मेहनत गर्नुपर्छ । तिमीले जान्दछौ— आजको दिनसम्म जे पनि बितेर गयो, त्यो ड्रामा अनुसार नै भन्नुपर्छ । यसमा हामीले कसैलाई राम्रो-नराम्रो भन्न सक्दैनौं । जे जति हुन्छ, ड्रामामा निश्चित छ । बाबाले पछिको लागि सम्भाउनुहुन्छ— सेवामा यस्तो-यस्तो कर्म नगर ।

२०७३ असोज ६ बिहीबार २२-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन नत्र डिससर्भिस हुन्छ । बाबाले नै त भन्नुहुन्छ नि । तिमी आपसमा नुनपानी भएका छौ । सम्भन्धौ-हामी नुनपानी हौं । एक-आपसमा भेट्दा कुरा गर्दैन् फेरि कसैले केही भन्यो भने एकदम रिसाउँछन् । शिवबाबालाई भुल्छन्, त्यसैले सम्भाइन्छ- सदैव शिवबाबालाई याद गर । बाबाले सावधानी दिनुहुन्छ बच्चाहरूलाई । यस्तो-यस्तो काम गरेमा दुर्गति हुन्छ । तर तकदिरमा छैन भने बुझ्दैन् । शिवबाबा, जसबाट वर्सा मिल्छ, उहाँसँग पनि रिसाउँछन् । ब्राह्मणीसँग पनि रिसाउँछन्, यिनीसँग पनि रुष्ट हुन्छन् । फेरि कहिल्यै क्लासमा आउँदैन् । शिवबाबासँग त कहिल्यै रिसाउनु हुँदैन । उहाँको मुरली त पढ्नुपर्छ । याद पनि उहाँलाई गर्नु छ । बाबाले भन्नुहुन्छ नि- प्यारा बच्चाहरू ! आफूलाई आत्मा सम्झिएर मलाई याद गर्नु भने सद्गति हुन्छ । देह-अभिमानमा आउनाले देहधारीहरूसँग रुष्ट हुन्छौ । वर्सा त शिवबाबासँग मिल्छ । बाबाको बनेपछि वर्सा मिल्छ । बाबालाई नै छोडिदियो भने वर्सा कसरी मिल्छ ? ब्राह्मण कुलबाट निस्केर शूद्र कुलमा गयो भने वर्सा खतम । एडाप्शन रद्द भयो । फेरि पनि बुझ्दैन् । माया यस्तो छ, जसले एकदम अशान्त बनाइदिन्छ । बाबालाई त कति प्यारसँग याद गर्नुपर्छ तर याद नै गर्दैन् । शिवबाबाको बच्चा हुँ, जसले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । अवश्य यहाँ नै जन्म लिनुहुन्छ । शिव जयन्ती मनाउँछौ नि । विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ । पहिला सुरुमा शिवबाबा नै आएर स्वर्ग रचनुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ-हामीलाई स्वर्गको बादशाही मिलिरहेको छ । बाबा नै आएर स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ । नयाँ दुनियाँको लागि राजयोग सिकाउनुहुन्छ । तिमी गएर नयाँ दुनियाँमा राज्य चलाउँछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बुद्धि रूपी भोली अविनाशी ज्ञान रत्न भरपुर गरेर फेरि दान गर्नु छ । दान गर्नाले नै खुशी हुन्छ । ज्ञान धन बढ्दै जान्छ ।
- २) कहिल्यै पनि आपसमा रिसाएर नुनपानी हुनु छैन । धेरै प्यारसँग बाबालाई याद गर्नु छ, मुरली सुन्नु छ । अशान्त बन्नु छैन ।

वरदान:- अन्य आत्माहरूको सेवाको साथ-साथै स्वयंको पनि सेवा गर्ने सफलतामूर्त भव

सेवामा सफलतामूर्त बन्नको लागि अरूको सेवाको साथ-साथै आफ्नो पनि सेवा गर । जब कुनै पनि सेवामा जान्छौ भने यस्तो सम्भ- सेवाको साथ-साथै आफ्नो पनि पुराना संस्कारहरूको अन्तिम संस्कार गर्दैछु । जति संस्कारहरूको संस्कार गर्छौ, उति नै सत्कार मिल्छ । सबै आत्माहरूले तिम्रो अगाडि मनबाट नमस्कार गर्नेछन् । बाहिरी नमस्कार गर्नेवाला नबनाऊ, मानसिक नमस्कार गर्नेवाला बनाऊ ।

स्लोगन:- बेहद सेवाको लक्ष्य राख्यौ भने हदका सबै बन्धन छुट्छन् ।